

Men tilbage til hovedspørgsmålet: Hvorfor fik vi ikke nogen offentlig debat om disse 808 mia. kr. den 29. august 1996? Sagen er den, at vores finansminister, hr. Mogens Lykketoft, og hele den socialdemokratiske folketingsgruppe – og flertallet her i salen – simpelt hen ikke tør gå ud og fortælle den danske befolkning, at den løn, man udbetaler til polititbetjenten og sygeplejersken, den bistandshjælp, man udbetaler til den enlige mor, de dagpenge, man giver til de arbejdsløse, ja, selv den løn, vi medlemmer af Folketinget får, er penge, som man går ud og låner. Derfor er den velfærd, som man hver eneste dag bilder folk ind, at vi har råd til, betalt af lånte penge.

Hvis man ærligt erklærede over for befolkningen, at det er lån, det er noget, vores børnebørn kommer til at knokle ekstra for at betale tilbage, så ville de pågældende vælge fravælge de politikere, der bliver ved med at låne så mange penge.

Tager vi skatten, ja, så tør man jo heller ikke opkræve de skatter, der skal til for at få balance. Det skal man ikke have utak for fra Fremskridtspartiets side – vi mener nemlig faktisk, at de danske skatter er alt for høje – men vi har dog det ansvarlige syn på tingene, at man bør sætte udgifterne ned, sådan at der ikke bliver ved med at være underskud.

Bruttoskatten skal nu være 8 pct.; det giver et plus på 11 mia. kr. næste år. Borgerne kommer altså til at betale mere i skat. I sin tid, da bruttoskatten blev indført, fik vi at vide, at pengene skulle gå til en sygedagpengefond, en aktive-ringsfond og en arbejdsløshedsfond. Det er jo fint nok. Dengang fik vi at vide, at når nu det begyndte at gå godt og bedre, så ville man nedsætte bidraget til disse fonde.

Vi har i Finansudvalget på et bilag fra den 18. september 1996 fået opgjort, at de konjunktur-betingede mindreudgifter – sådan hedder det i det finansministerielle sprog – udgør 2,7 mia. kr. i 1997. Det vil sige, at betalingen af bruttoskat burde nedsættes med 2,7 mia. kr. i 1997. I stedet for opkræver man stadig væk den store bruttoskat, på trods af at man fra regeringens side hævder, at det går bedre. Der er altså 2,7 mia. kr., som ikke burde opkræves.

For den danske skatteyder vil 1997 blive en sørgelig og kedelig oplevelse. Udgifterne stiger, amterne og kommunerne har alle meldt om stigende skatter, og OECD kunne for nylig fortælle, at Danmark stadig væk har verdensrekord i skattetryk.

Også offentligt ansatte bliver der flere af i 1997. Man hævder godt nok, at der sker et fald på 702 årsværk i staten, men man glemmer jo, at der de seneste år er flyttet 42.000 personer fra statslig beskæftigelse over til nu at være opført som privat ansatte. Det gælder folk i DSB Rederi, det gælder folk, der er flyttet med over i Post Danmark, ja, selv de ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab vælger man at betragte som folk, der ikke længere er offentligt ansatte. Det passer jo ganske enkelt ikke; Hovedstadens Sygehusselskab er jo i den grad et offentligt foretagende. Så det er snyd, at man ikke medregner de 42.000 mennesker, der i de senere år er flyttet over i disse aktieselskaber m.v., som offentligt ansatte.

Der bliver flere offentligt ansatte. Siden 1994 har man i stat, amter og kommuner fået 20.000 flere offentligt ansatte. Inden for ministerierne alene er der de seneste 3 år sket en udvidelse af antallet med hele 6.000 ansatte. Bevares, det får selvfølgelig ledigheden til at falde, men det sker efter vores mening på en helt forkert måde. Der, hvor man skal sørge for, at der bliver flere ansatte, er i den private sektor.

Uh ja, siger man så fra regeringen, men vi har søreme også skaffet en hel masse flere arbejdspladser i den private sektor. Men man glemmer at fortælle, hvor mange af disse arbejdspladser der er blevet etableret ved hjælp af løntilskudsordninger. Man glemmer også at fortælle, at 1997 igen vil være et år med ganske mange mennesker på orlov; hele 65.000 vil være på orlov i 1997, og 46.600 personer vil være på overgangsydelse og dermed væk fra arbejdsmarkedet, så det er et fortegnet billede af det danske samfund, regeringen skaber. Man har valgt nogle temaer og går ud og serverer dem, og så laver man alle manipulationerne bag linjerne for at få det til at se ud, som om egne spådomme går i opfyldelse.

Det, der er brug for, er flere beskæftigede i den private sektor. Jo, siger man så, men det er der også. Ja, bevares! De steder, hvor der er kommet flere, er i service og handel. Vi kan så lidt skadefro sige, at det var da godt, at vi fik presset regeringen til at ændre lukkeloven så meget, som tilfældet er, for det siger man fra handelsdelen er den vigtigste årsag til, at de har kunnet ansætte nogle flere.

Men hvad med vores industri, hvad med vores produktion? Ja, Dansk Industri kan fortælle os, at de forventer mellem 40.000 og 50.000 færre job i de kommende år, ene og alene fordi